

Minoritățile naționale din România după 1945

Unirea cu România a Bucovinei, a Basarabiei și a Transilvaniei este considerată de istorici, dar și de majoritatea societății românești, un vis de secole împlinit. O mare parte a evenimentelor din anul centenarului sunt centrate pe comemorarea evenimentelor din 1918, respectiv trecerea în revistă a câștigurilor și a realizărilor din anii postbelici. Dacă ne uităm la datele statistice ale vremii, vom observa că noile câștiguri teritoriale au transformat România într-un stat multinațional. În 1930, minoritățile etnice constituiau 28,1% din totalul populației țării (în 2011 această cifră era 16,5%), cei mai mulți fiind maghiarii (7,9%), germanii (4,1%), evreii (4%), rutenii și ucrainenii (3,2%), rușii (2,3%), respectiv bulgarii (2%). Pentru cele mai multe comunități etnice, Unirea nu a adus o schimbare în ceea ce privește statutul lor ierarhic anterior. Însă, maghiarii și unele comunități germane, precum și cele ruse, odată cu făurirea României Mari, au devenit, în sens politic și sociologic, din națiuni dominante națiuni minoritare. Politica statului român față de minorități a fost strâns legată de schimbările politice interne. Cele trei mari perioade, adică anii interbelici, perioada celui De-al Doilea Război Mondial și perioada comunistă au propriile lor caracteristici în ceea ce privește situația minorităților. În anii care au urmat după 1944/1945, s-a încercat integrarea lor prin intermediul organizațiilor minoritare aflate sub influența Partidului Comunist. În 1953, însă, organizațiile minoritare au fost dizolvate prin pretextul că în România problema minorităților a fost rezolvată. După 1965, minoritățile au devenit „naționalități conlocuitoare” și s-a început restrângerea sistemului lor instituțional.

Cei o sută de ani de la 1918 arată că procesul de integrare a minorităților în societatea românească s-a produs diferențiat. În unele cazuri, procesul de integrare s-a dovedit de succes. În alte cazuri, putem vorbi doar despre succese parțiale unde istoria comună a fost umbrată de conflicte și de violență statală la diferite nivele.

Organizatorii conferinței consideră oportun ca în anul centenarului să se vorbească și despre istoria recentă a minorităților din România. Dorim o trecere în revistă a celor mai importante momente din istoria comunităților etnice din țară, cu accent pe perioada 1945–1989. Acceptăm prezentări istorice, sociologice, politologice și antropologice de circa 20 de minute, bazate pe cercetări originale și respectând normele academice. Scopul nostru este acela de a susține și încuraja dezbaterile academice, precum și de a crea rețele de cercetare la nivel național între specialiștii interesați de subiectul manifestării.

Așteptăm prezentări în limba română sau maghiară pe următoarele tematici:

- istorie politică și instituțională a minorităților
- societate, demografie

- cultură, identitate
- istorie ecleziastică

Conferința va fi organizată la Târgu-Mureș de Uniunea Democrată a Maghiarilor din România și Institutul pentru Studierea Problemelor Minorităților Naționale. Organizatorii își asumă cheltuielile participanților legate de transport, cazare și masă.

Cei interesați să participe la conferința din perioada 26–27 octombrie 2018 sunt invitați să trimită un rezumat de 300 de cuvinte și un scurt CV la adresa a.gido@ispmn.gov.ro până la data de 31 iulie 2018. Prezentările acceptate vor fi anunțate la 21 august 2018.